

będące pod zarządem państwowym i odrębnie dla wytwarzanych przez wszystkie inne przedsiębiorstwa.

§ 2. Zleca się komisjom cennikowym ogłaszanie wykazów, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, w sposób przewidziany w § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1947 r. w sprawie organizacji i o za-

kresie działania komisji cennikowych (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 230).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

wz. *Eugeniusz Szyr*

348

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW APROWIZACJI ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 sierpnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i głównymi produktami przemiału.

Na podstawie art. 1, 2, 5 i 6 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) oraz na podstawie art. 2 pkt 1 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnich władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prowadzenie hurtowego handlu zbożem i głównymi produktami przemiału zbóż wymaga zezwolenia właściwych władz, wydanego w trybie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Ustala się 3 rodzaje zezwoleń na hurtowy handel zbożem i produktami przemiału: zezwolenia „A”, „B” i „C”.

2. Zezwolenie „A” uprawnia na obszarze całego Państwa do:

- 1) dokonywania czynności zakupów i zbycia na rachunek własny i komisowy zboża i produktów jego przemiału z przedsiębiorstwami posiadającymi zezwolenia „A”, „B” i „C” lub innymi uprawnionymi, wymienionymi w §§ 10 i 12;
- 2) oddawania zboża do przemiału.

3. Zezwolenie „B” uprawnia do dokonywania bezpośrednio lub za pośrednictwem oddziałów lub agentur o stałych siedzibach następujących czynności:

- 1) na terenie powiatu, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub oddziału — skupu zboża bezpośrednio od producentów

rolnych i wymiany z nimi produktów przemiału na zboże;

- 2) na terenie oznaczonego w zezwoleniu województwa:

- a) zakupu zboża i produktów przemiału od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „B”, „C” lub młynów nie posiadających zezwoleń „C” (ust. 7);

- b) zbywania zboża i produktów przemiału przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenie „B” oraz innym uprawnionym, wymienionym w §§ 10 i 12;

- c) oddawania zboża do przemiału;

- 3) na terenie całego kraju zakupu i zbywania zboża i produktów przemiału przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenia „A”.

4. Zezwolenie „C” uprawnia do:

- 1) skupu i zakupu zboża dla jego przemiału we własnym przedsiębiorstwie od producentów rolnych na terenie powiatu, na którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, oraz od przedsiębiorstw, posiadających zezwolenie „A”;

- 2) zbywania produktów przemiału przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenie „A” i „B” oraz innym uprawnionym do nabycia (§§ 10 i 12).

5. Minister Przemysłu i Handlu może zezwolić młynom handlowym na zbywanie zboża przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenia „A”

i „B“ oraz na zakup zboża od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „B“.

6. Minister Przemysłu i Handlu może zezwolić w przypadkach uzasadnionych położeniem przedsiębiorstwa i warunkami komunikacyjnymi przedsiębiorstwu posiadającemu zezwolenie „C“ na skup zboża od producentów rolnych z powiatów sąsiadujących z powiatem, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

7. Młyny nie posiadające zezwolenia „C“ (młyny gospodarcze) mają prawo zbywania zboża i produktów przemiału pochodzących z opłat przemiałowych przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenia „B“.

8. Przez młyny handlowe rozumie się przedsiębiorstwa młynarskie posiadające zezwolenia „C“, zaś przez młyny gospodarcze rozumie się przedsiębiorstwa młynarskie nie posiadające tego zezwolenia.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa ubiegające się o uzyskanie zezwoleń, przewidzianych w § 2, winny złożyć podania do właściwych władz i załączyć następujące dowody:

- 1) dysponowania magazynem o pojemności 200 ton dla przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „A“, 50 ton dla przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „B“ i „C“ oraz 30 ton dla oddziałów i agentur;
- 2) dysponowania odpowiednimi środkami przewozowymi;
- 3) posiadania młyna o zdolności przemiałowej co najmniej 10 ton na dobę, jeśli chodzi o zezwolenia „C“;
- 4) zaświadczenie stwierdzające kwalifikacje osobiste i fachowe kierownika handlowego.

2. Dowodem osobistych kwalifikacji kierownika handlowego jest:

- 1) dla przedsiębiorstw spółdzielczych i opartych na kapitale prywatnym zaświadczenie Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. lub właściwego zrzeszenia kupieckiego i izby przemysłowo-handlowej,
- 2) dla innych przedsiębiorstw — świadectwo niekaralności za przestępstwa popełnione z chęci zysku.

3. Fachowość kierowników handlowych powinna być stwierdzona co najmniej trzyletnią samodzielną pracą w przedsiębiorstwie handlu zbożem odnośnie przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „A“ i dwuletnią pracą w przed-

siębiorstwie handlu zbożem odnośnie przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „B“ i „C“, na oddziały i na agentury.

4. W przypadku posiadania odpowiednich studiów wymagany okres praktyki skraca się do połowy.

5. W przypadkach uzasadnionych Minister Przemysłu i Handlu na wniosek wojewody może udzielić zezwoleń „C“ przedsiębiorstwu, którego zdolność przemiałowa jest niższa od 10 ton na dobę, lecz wyższa od 3 ton na dobę.

6. Sposoby określenia zdolności przemiałowej ustali Minister Przemysłu i Handlu zarządzeniem ogłoszonym w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu może w uzasadnionych przypadkach w okresie do dnia 31 grudnia 1949 r. zwalniać od obowiązku złożenia dowodów, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1) i 4.

§ 5. 1. Podania o których mowa w § 3 ust. 1 składają:

- 1) przedsiębiorstwa spółdzielcze przez okręg Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P.;
- 2) przedsiębiorstwa oparte na kapitale prywatnym przez właściwą izbę przemysłowo-handlową;
- 3) wszystkie inne przedsiębiorstwa przez władze administracji ogólnej drugiej instancji.

2. Okręg Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. bądź izba przemysłowo-handlowa przekazuje podanie wraz z załącznikami i swoją opinią w terminie 14 dni właściwym władzom.

§ 6. 1. Zezwoleń „A“ i „C“ udziela Minister Przemysłu i Handlu, zezwoleń „B“ udzieli właściwy wojewoda, a w miastach Warszawie i Łodzi prezydenci tych miast.

2. Zezwolenia wydawane są na czas określony co najmniej na okres lat 2, jeśli chodzi o zezwolenia „A“ i „B“, a na okres 1 roku, jeżeli chodzi o zezwolenia „C“.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „A“ winny uzyskać zezwolenie właściwej władzy, w trybie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, na otwarcie oddziału lub agentury.

2. O zamierzonym otwarciu oddziału lub agentury przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „B“ winny donieść władzy określonej w § 6,

właściwej; do wydawania zezwoleń, i uzyskać potwierdzenie odbioru podania.

3. Brak odmowy lub zastrzeżeń ze strony władzy na otwarcie oddziału lub agentury przedsiębiorstwa posiadającego zezwolenie „B” w terminie 1 miesiąca jest równoznacznie z wyrażeniem zgody na otwarcie oddziału lub agentury przez przedsiębiorstwo.

§ 8. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „A”, „B” lub „C” mogą być zobowiązane zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Aproprowizacji do:

- 1) dokonywania na zlecenie i rachunek Państwa skupu i zakupu zboża i produktów przemiału lub przemiału zboża;
- 2) utrzymywania na koszt Państwa rezerw zboża i produktów przemiału;
- 3) odstępowania na rzecz Państwa części lub całości posiadanych przez nich zapasów zboża i produktów przemiału po cenach rynkowych.

§ 9. 1. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzeniem zobowiązać wszystkie przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „A”, „B” i „C” do:

- 1) oczyszczania zboża i wykonywania przemiału według ustalonych standartów;
- 2) znakowania opakowań zboża i produktów przemiału;
- 3) składania okresowych sprawozdań o wysokości obrotów i stanie zapasów;
- 4) ujawniania właściwej władzy warunków dokonywanych transakcji zakupu, przemiału i sprzedaży;
- 5) należenia do Giełd Zbożowo-Towarowych.

2. Standarty zbóż i produktów przemiału ustali Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 10. Nie wymaga zezwoleń przewidzianych w § 2:

- 1) zakup produktów przemiału od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A”, „B” i „C” przez przedsiębiorstwa mające zezwolenia na prowadzenie handlu detalicznego artykułami spożywczymi;
- 2) zakup zboża lub produktów przemiału od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A”, „B” lub „C” przez przedsiębiorstwa

oraz instytucje, mające na celu zaopatrzenie pracowników lub podopiecznych.

§ 11. W przypadku przekroczenia uprawnień wynikających z zezwoleń „A”, „B” lub „C” albo niewykonania obowiązków nałożonych na zasadzie § 8 lub § 9 władza może cofnąć zezwolenie lub nakazać zamknięcie oddziału lub agentury. Od decyzji wojewody w przedmiocie odmowy udzielenia zezwolenia, cofnięcia go lub nakazu zamknięcia oddziału lub agentury służy odwołanie do Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa przetwarzające zboża (browary, palarnie kawy itp.) mają prawo nabywania zboża wyłącznie od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A” i „B”, a od producentów rolnych tylko na podstawie umów planacyjnych.

2. Przedsiębiorstwa przetwarzające produkty przemiału (piekarnie, cukiernie, makaroniarnie itp.) mają prawo nabywania produktów przemiału wyłącznie od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A”, „B” lub „C”.

§ 13. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustali zarządzeniem szczególne przepisy, odnoszące się do hurtowego obrotu zbożem siewnym.

§ 14. Wnioski na zezwolenia „A”, „B” lub „C” dotychczas złożone w przewidzianym terminie na podstawie rozporządzenia Ministra Aproprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375) uważane będą jako wnioski złożone w trybie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Przedsiębiorstwa, które zgłosili wnioski do właściwych władz o wydanie zezwolenia „A”, „B” lub „C” przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą prowadzić działalność do czasu otrzymania ze strony właściwej władzy odmowy udzielenia zezwolenia.

§ 16. Uzyskane zezwolenie na zasadzie niniejszego rozporządzenia nie uchyla obowiązku uzyskania zezwoleń przewidzianych w ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) i w rozporządzeniach wydanych na podstawie tej ustawy.

§ 17. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r. oraz Ministra Apropowizacji z dnia 20 czerwca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 68, poz. 375 i z 1947 r. Nr 55, poz. 298).

Minister Apropowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Przemysłu i Handlu:

wz. Eugeniusz Szyr

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

wz. Stanisław Tkaczow

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

349

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 września 1947 r.

wydanę w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów przemysłu, objętego Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1947 r. w sprawie wysokości stawki scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów przemysłu, objętego Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów przemysłu, objętego Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zarówno nabytych w kraju lub za granicą (importowanych), jak i wytworzonych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 2. Do opłacania scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów, wymienionych w § 1, obowiązana jest Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego.

§ 3. 1. Scalony podatek obrotowy wynosi 4% podstawy opodatkowania.

2. Podstawę opodatkowania stanowi obrót w rozumieniu art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 21

grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23), osiągnięty przez Centralę Handlową Przemysłu Drzewnego ze sprzedaży wytworów przemysłu, objętego Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. 1. Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów wytworami, wymienionymi w § 1, dokonanych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu, niezależnie od tego, czy mają one odrębną osobowość prawną.

2. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów wytworami, wymienionymi w § 1, od których został pobrany scalony podatek obrotowy. Przepis ten nie uchybia obowiązkowi nabywania kart rejestracyjnych, określonego w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym.

§ 5. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego wpłaca scalony podatek obrotowy do terytorialnie właściwego dla niej urzędu rewizyjnego w sposób i w terminach, przewidzianych w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym oraz w dekreście z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).